

meas, meâ interesse putaverint, consilio certè vel assensu
neq; meo nec meorum. Quas verò mune prodimus ipsa materia
dignitas suavis est prioribus uti assuantur. nec persuasura
tamen, nisi prius id fieri è res nostrâ judicaveris, cui uni
omnem super literis meis auctoritatem non super,
tuli, officia verò atque amicitiam perennem defero in
sempiternum. Vale Vix Maximè et me ama. Lovanii
die natali Servatoris nostri Jesu Christi 1622.

C. Hugeniis.

D. Heinsio.

Nobilissime Domine.

(57)

Testabitur qui has tradidit, non dum adeo me publici
negotii curam profligasse, ut in privatam aliquid vel intueri
valeam, qui eorum omnium, quæ totos quatuordecim menses
cum difficillimâ gentium tractavimus, in ordinem atque
Synopsis redigendarum provinciarum nactus sum. Hæc nunc
paucissimas horas superesse quas literis impendamus aut Mæ
per te conjicies. Certè Atinum tuum, ejus perlegendi de
siderio mox conflagatum it animus meus, tantum a limine
salutari; atque adeo interim eruditissima festivitatis dul
cedine affectas aures habeo, ut vigilias modo nocturnas in
elegantissimo opusculorum destinatum iverim. Super quo
tamen frustra judicium nostrum exploraverit quicumque
te, autorem addiderit. Censorem, si fas est, alii hic agant,
quos magis ille æquus amat; nos si cum tantillo sublimi
oris hujusmodi litteraturæ gustus, suspicere ista infirmis
et procul admirari valeamus, præclarum verò facinus et
neutiquam de vulgo præstare videmus, quin vel hoc
solo merito minus multo ad illum accedere, quem (si tan
tum licet addere de nostro) doctissimi jucundissimi, atque
utilissimis commendasse te edicerim. Quod opusculi her
naculi è Britannia missionem gratam habueris, abundè
est quod gratuletur mihi, erit autem amplius, si non
emendicanda laudis, sed officiosissimi erga te studii testantur
gratiâ effectum censere volueris qualecumque est illud
quod

11

17

quod nimirum hereli proleat gratia-
rum vices remuneratum inisti. Vero morem et gero lactent,
Adidi Elegiam Academiae Oxoniensi ^{recto}, profectū certe
ante menses aliquot dicatam, quam ^{Ille fecit. de}
humanissimi ibidem literatores, viri sanè ^{Latum noctium}
eximii atque eruditi, salutationibus suis ^{maxime}
Boris multifariis candidè exceperunt, non con-
tenti Typis Academicis cohonestasse insulsissimum
carmen, cujus ego exemplar unum manu exaratum prostris,
aliud agens, tacite cum interioribus aliquot amici communi
caveram. Tu autem Vir Maxime vide hic, ut meritum
est, et cum ad alteram editionem Huius tui accesseris, inter
secundas curas curæ eorum mentionem neglexeris, qui ad
Rem uterunque publicam admoti, nequeunt adeo Animal
tuum dissimulare, ut ineptiæ saltem pro tempore
desinescant. Me quidem hoc pacto vel cadendo devincenti,
qui propter amicae reprehensionis fructum, stigmati
Heinsiani gloriam in lucro positurus sum. Vale et
me ama. Hagæ Postridie Calendarum Martii MDCCXXIII
T. D. addictissimus.

C. Huygenius.

J. Catheo.

Amplissime Domine.

[58]

Quod virtutum tuarum ^{indignis} fulgor adeo animum oculosque Batavo
rum meorum affecerit, uti ad præcipui muneri dignitatem
evocandum ultro decreverint est quod illis, quod tibi, est
vero maxime quod nobis gratuletur, qui nimirum tanto in
posterum propterea vicinia tua gavitum sumus. presentia
autem atque gratissimo conspectu longè quam ante
frequentiori. Interim de illa negatum meorum editione
reliqua, cui obstetricem manum adhibere dignatus es, quid nunc
fieri ambigere coepi. quando quidem, si illarum quicquid
est Middleburgum misero, patrociniis simul tuo et curâ destitit
necesse est, sine quorum alterutro, vel utroque, Typographos
agros huius persuasum iri non immerito dubitaverim, qui quam
antehac operam præstiterunt, magis utique aut paritati
consilij tui, quam operum meorum merito imputari. Neque
quod faciendum censes, rogatum nunc venio, cum, ad me
quod attinet, profligatis nunc tandem eorum negotiorum
reliquis, quæ unâ cum gente tot menses gelbionus
totus